

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 25.10.2016
COM(2016) 686 final

2016/0338 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o mehanizmih za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja v Evropski uniji

{SWD(2016) 343 final}

{SWD(2016) 344 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Ta komisija je od prvega dne svojega mandata na vrh svojega političnega programa postavila ustvarjanje novih delovnih mest, rast in naložbe. Za doseg te ključnih prednostnih nalog Komisija med drugim izvaja ambiciozen program reform za bolj poglobljen in pravičnejši notranji trg, ki je temelj za izgradnjo močnejšega in bolj konkurenčnega gospodarstva EU.

Ti cilji se na področju obdavčitve odražajo v potrebi po vzpostavitvi pravičnega in učinkovitega sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb v EU.

Da bi zagotovila pravičnost davčnih sistemov, si je Komisija boj proti davčnim utajam in izogibanju davkom ter agresivnemu davčnemu načrtovanju zastavila za ključno prednostno nalogo ter zelo dejavno izvaja program reform. V tem okviru Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami in ob podpori Evropskega parlamenta gradi trdno obrambo proti davčnim utaja in izogibanju davkom v Evropi, močan sistem za odziv na zunanje grožnje davčnim osnovam držav članic ter jasno pot k bolj poštenim obdavčitvi za vse državljane in podjetja EU. Ob tem je treba zagotoviti tudi učinkovitost davčnih sistemov, da bi ti lahko podpirali močnejše in bolj konkurenčno gospodarstvo. To bi bilo treba doseči z oblikovanjem ugodnejšega davčnega okolja za podjetja, ki zmanjšuje stroške izpolnjevanja obveznosti in upravna bremena ter zagotavlja pravno varnost na davčnem področju. Natančneje, voditelji držav skupine G20 so nedavno priznali pomen pravne varnosti na davčnem področju za spodbujanje naložb in rasti, s čimer so to temo na področju obdavčitve postavili v središče na svetovni ravni.

Zato mora boj proti izogibanju davkom in agresivnemu davčnemu načrtovanju, tako na ravni EU kot na svetovni ravni, potekati ob hkratnem ustvarjanju konkurenčnega davčnega okolja za podjetja. Gre za dve plati iste medalje. Pravičen davčni sistem ne zagotavlja zgolj tega, da se dobički dejansko obdavčijo tam, kjer nastanejo, temveč tudi to, da se dobički ne obdavčijo dvakrat.

Dvojno obdavčevanje je ena od glavnih težav, s katerimi se trenutno soočajo podjetja, ki poslujejo čezmejno. Mehanizmi, namenjeni reševanju sporov glede dvojnega obdavčevanja, že obstajajo. To so postopki medsebojnega dogovora, ki so predvideni v konvencijah o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, h katerim so pristopile države članice, in konvencija Unije o arbitraži¹ v okviru odprave dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij. Komisija na letni ravni spremlja število zadev, ki jih države članice obravnavajo, in zadevne rezultate. Iz analize je razvidno, da obstajajo primeri, ki jih ni mogoče obravnavati v okviru obstoječih mehanizmov, ki ne spadajo na področje uporabe konvencije Unije o arbitraži ali konvencij o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, primeri, katerih obravnava zastane, ne da bi bil davčni zavezanec seznanjen z razlogi za to, ter primeri, ki ostanejo nerešeni.

Čeprav so obstoječi mehanizmi v številnih primerih učinkoviti, pa jih je treba izboljšati z vidika dostopa za davčne zavezance, področja, ki ga pokrivajo, pravočasnosti in dokončnosti.

¹ Konvencija 90/436/EGS o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij, UL L 225, 20.8.1990, str. 10.

Poleg tega tradicionalne metode za reševanje sporov ne ustrezajo več popolnoma kompleksnosti sedanjega svetovnega davčnega okolja in tveganjem, ki v njem nastajajo.

Zato je treba izboljšati obstoječe mehanizme za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja v EU, s ciljem oblikovati pravičen in učinkovit davčni sistem, ki povečuje pravno varnost. Gre za ključen prispevek k oblikovanju pravičnega davčnega sistema in zagotovitvi, da bo notranji trg EU še vedno privlačen prostor za naložbe.

Predlagana direktiva se osredotoča na dejavnosti in podjetja, ki so glavne zainteresirane strani, na katere vplivajo primeri dvojnega obdavčevanja. Nadgrajuje obstoječo konvencijo Unije o arbitraži, ki že določa obvezen in zavezujoč arbitražni mehanizem, vendar razširja njeno področje uporabe na področja, ki trenutno niso zajeta, ter dodaja usmerjene elemente izvrševanja za obravnavanje glavnih ugotovljenih pomanjkljivosti v zvezi z izvrševanjem in učinkovitostjo tega mehanizma.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za pravičen in učinkovit sistem obdavčevanja dohodkov pravnih oseb v EU, ki je bilo sprejeto 17. junija 2015², je opredelilo pet ključnih področij ukrepanja. Eno od teh področij je povezano z vzpostavitvijo boljšega davčnega okolja za podjetja v EU, da bi se spodbudila rast in zaposlovanje na enotnem trgu. V sporočilu je bil predlog o skupni konsolidirani osnovi za davek od dohodkov pravnih oseb (Common Consolidated Corporate Tax Base – CCCTB), ki naj bi bil sprejet na isti dan kot ta predlog, opredeljen kot pomemben korak v smeri boljšega davčnega okolja za podjetja, navedeno pa je bilo tudi, da bi morale v vmesnem času druge pobude izboljšati davčno okolje EU za podjetja.

Ta predlog dopolnjuje predlog o CCCTB. Ker je konsolidacija predvidena šele v drugi fazi novega pristopa k CCCTB, bodo še vedno potrebni učinkoviti mehanizmi za reševanje sporov. Poleg tega, čeprav je v celoti sprejeta CCCTB zasnovana tako, da zagotavlja obdavčitev dobička tam, kjer je bil ustvarjen, vsa podjetja ne bodo zajeta v okvir obvezne uporabe CCCTB. Zato se pričakuje, da bodo tudi po tem nastajali nekateri spori glede dvojnega obdavčevanja, za njihovo reševanje pa bodo morali biti na voljo ustrezni mehanizmi.

Poleg tega ta predlog temelji na obstoječih določbah politike na tem področju politike, zlasti na konvenciji Unije o arbitraži. Namen predlagane direktive je razširitev področja uporabe ter izboljšanje veljavnih postopkov in mehanizmov, ne da bi se ti nadomestili. Na ta način se zagotovi, da imajo države članice po eni strani na voljo bolj podrobne postopkovne določbe za odpravo sporov na področju dvojnega obdavčevanja, hkrati pa obdržijo zadostno prožnost za medsebojno dogovarjanje o mehanizmu po lastni izbiri. Položaj davčnih zavezancev se s predlogom izboljšuje z več vidikov. V skladu s predlagano direktivo bodo davčni zavezanci dobili več pravic glede izvršitve – ob upoštevanju nekaterih meril – vzpostavitve mehanizmov za reševanje sporov, bolje bodo obveščeni o postopku, lahko pa zanašajo tudi na to, da bodo države članice morale doseči zavezujoče rezultate.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Ta predlog spada na področje pobud Komisije za pravičnejšo in učinkovitejšo obdavčitev. Prispeval bi k odpravi davčnih ovir, ki povzročajo izkrivljanja, ki ovirajo pravilno delovanje notranjega trga. Zato bi prispeval k poglobljenemu in pravičnejšemu notranjemu trgu.

² COM(2015) 302.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Zakonodaja o neposrednih davkih spada na področje uporabe člena 115 Pogodbe o delovanju EU (v nadaljnjem besedilu: PDEU). V skladu s to določbo naj bi imeli pravni ukrepi približevanja iz tega člena pravno obliko direktive.

• Subsidiarnost

Ta predlog je skladen z načelom subsidiarnosti. Narava zadevnega področja zahteva skupno pobudo za celoten notranji trg. Namen pravil iz te direktive je izboljšati uspešnost in učinkovitost mehanizmov za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja, saj ti povzročajo resne ovire za dobro delovanje notranjega trga. Mehanizmi za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja so po naravi dvo- ali večstranski postopki, ki zahtevajo usklajeno delovanje med državami članicami. Države članice so pri uporabi mehanizmov za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja medsebojno odvisne: čeprav so zadevni mehanizmi za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja na voljo, bo ugotovljene pomanjkljivosti, kot so zavračanje dostopa do postopkov ali njihovo trajanje, mogoče uspešno rešiti le ob skupnem obravnavanju in dogovoru držav članic.

Pravno varnost in predvidljivost za davčnega zavezanca je mogoče doseči le s skupnimi pravili, ki določajo jasno obveznost rezultata ter pogoje za dejansko odpravo dvojnega obdavčevanja in zagotavljajo dosledno izvajanje odločitev v okviru mehanizmov za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja po vsej EU. Poleg tega ima pobuda EU dodano vrednost v primerjavi z obstoječimi nacionalnimi predpisi oziroma dvostranskimi pogodbami, saj omogoča usklajen in prilagodljiv okvir.

Tak pristop je torej skladen z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PDEU.

• Sorazmernost

Predvideni ukrep je strogo omejen na to, kar je potrebno za doseg ciljev. Temelji na obstoječih mehanizmi in dodaja nekaj pravil za njihovo izboljšanje. Ta pravila so prilagojena odpravljanju ugotovljenih pomanjkljivosti. Direktiva se sklicuje tudi na mehanizme alternativnega reševanja sporov (v nadaljnjem besedilu: ARS) in postopke pravnega varstva, ki že obstajajo na drugih področjih. Končno, direktiva zagotavlja nujno stopnjo uskladitve v Uniji.

Cilji predloga se lahko dosežejo s kar najmanjšimi stroški za podjetja in države članice, pri čemer se izogne davčnim stroškom in stroškom izpolnjevanja obveznosti za podjetja ter nepotrebnim upravnim stroškom za davčne uprave držav članic.

S tega vidika predlog ne presega tistega, kar je potrebno za doseg njegovih ciljev in je zato skladen z načelom sorazmernosti.

• Izbira instrumenta

Predlog temelji na obliki direktive, ki je razpoložljivi instrument v skladu s pravno podlago, tj. členom 115 PDEU.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

• Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Javno posvetovanje je potekalo od 17. februarja do 10. maja 2016, Evropska komisija pa je v njegovem okviru prosila za povratne informacije o statusu quo, ciljih, možnih vrstah ukrepov in predvidenih možnostih. Skupaj je prispelo 87 stališč.

Pobuda je prejela splošno podporo skupin zainteresiranih strani, ki predstavljajo podjetja, in številnih držav članic, ki so v glavnem zaskrbljene glede negativnih učinkov neukrepanja na ravni EU. Nevladne organizacije, posamezniki in drugi sodelujoči v posvetovanju sicer niso izrazili negativnega stališča, vendar so poudarili precej pozitivne učinke drugih pobud, kot je CCCTB.

Velika večina sodelujočih je menila, da bi bilo treba uvesti učinkovite ukrepe, s katerimi bi se odpravilo dvojno obdavčevanje na ravni EU, ter da obstoječi mehanizmi ne zadoščajo z vidika področja uporabe obveznega in zavezujočega reševanja sporov, izvršljivosti in učinkovitosti. Menili so, da sedanje stanje škodi rasti, ustvarja ovire in tujim vlagateljem preprečuje naložbe na notranjem trgu EU. Sodelujoči so v splošnem potrdili potrebo po ukrepanju v EU in to, da bi moralo ukrepanje temeljiti na obstoječih mehanizmih. Po njihovem mnenju bi morali cilji zagotoviti odpravo dvojnega obdavčevanja, ustrezati mednarodnemu razvoju in omogočati močnejšo vlogo davčnih zavezancev.

• Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj

Službe Komisije so organizirale srečanje Skupnega foruma EU za transferne cene 18. februarja 2016 in srečanje platforme o dobrem davčnem upravljanju 15. marca 2016³ z namenom razpravljati o predmetu urejanja z ustreznimi zainteresiranimi stranmi in državami članicami. Povzetek poročila o vseh dejavnostih posvetovanja, ki jih je izvedla Evropska komisija v podporo tej pobudi, je na voljo na spletišču Evropske komisije. O pobudi se je tudi nadalje razpravljalo s predstavniki držav članic 26. julija 2016.

• Ocena učinka

Predlog je podprt z oceno učinka, ki jo je odbor za regulativni nadzor pregledal 7. septembra 2016. Odbor izdal pozitivno mnenje.

Predlog temelji na prednostni možnosti, opredeljeni v oceni učinka, in sicer uvedbi obveznega zavezujočega učinkovitega mehanizma za reševanje sporov, tj. postopek medsebojnega dogovora v povezavi s fazo arbitraže z jasnim rokom in obveznostjo dosege rezultata za vse države članice. Predlog se uporablja za vse davčne zavezance, ki so zavezani k plačilu katerega koli od navedenih davkov na dohodek iz podlage poslovnih dobičkov.

Z vidika ekonomskega učinka bo predlog zmanjšal obremenitev podjetij, ki poslujejo v EU, s stroški izpolnjevanja obveznosti in pravnimi stroški v zvezi z njihovimi čezmejnimi dejavnostmi. Prav tako bo zmanjšal zunanje in notranje upravne stroške, povezane z vodenjem takih sporov. Predlog bo tudi pospešil naložbene odločitve v EU z zagotavljanjem

³ Evropska komisija, Skupni forum EU za transferne cene https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/transfer-pricing-eu-context/joint-transfer-pricing-forum_en#meetings;
Evropska komisija, [platforma o dobrem davčnem upravljanju](https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting) https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/company-tax/tax-good-governance/platform-tax-good-governance_en#meeting.

večje gotovosti in predvidljivosti za vlagatelje v zvezi z nevtralizacijo dodatnih stroškov, ki izhajajo iz dvojnega obdavčevanja. Na ravni davčnih uprav bi moral predlog zmanjšati zamude in stroške postopka ter močno spodbuditi optimalno prilagoditev upravnih zmogljivosti in notranjih postopkov. Tako bo izboljšal učinkovitost. To naj bi imelo pozitiven učinek na pobiranje davkov na srednji in dolgi rok, saj naj bi spodbudilo rast in naložbe v Evropski uniji ter povečalo splošno zaupanje davčnih zavezancev v davčni sistem, kar bo spodbudilo prostovoljno izpolnjevanje obveznosti.

V smislu družbenih koristi ta pobuda ustreza povečanim pričakovanjem javnosti glede poštenega in učinkovitega davčnega sistema. Zagotovila bo doslednost pri obravnavanju sporov na področju dvojnega obdavčevanja pri čezmejnih transakcijah na ravni EU, pa tudi večjo preglednost o tem, kako se sporni primeri rešijo.

- **Temeljne pravice**

Ta Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so opredeljena zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Ta direktiva si zlasti prizadeva zagotoviti polno spoštovanje pravice do poštenega sojenja, in sicer s tem, da davčnim zavezancem v fazi reševanja spora v primeru zavrnitve dostopa do postopka ali če države članice ne morejo ustanoviti svetovalne komisije omogoča dostop do njihovega pristojnega nacionalnega sodišča. Prav tako varuje pravico do svobode gospodarske pobude.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Vpliv predloga na proračun EU je prikazan v oceni finančnih posledic, ki je priložena predlogu, in bo krit v okviru razpoložljivih sredstev.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Komisija bo spremljala izvajanje te direktive v sodelovanju z državami članicami. Ustrezne informacije bodo zbirale predvsem države članice.

Predlaga se razširitev sedanjega spremljanja konvencije Unije o arbitraži na ravni Skupnega foruma EU za transferne cene na vse spore glede dvojnega obdavčevanja v čezmejnih položajih, ki jih zajema novi pravni instrument in o katerih se bodo zbirale informacije na letni osnovi. Naslednje zbrane informacije bodo Komisiji omogočile, da oceni, ali so bili cilji doseženi:

- število začetih/končanih/nerešenih zadev v EU,
- trajanje mehanizmov za reševanje sporov, vključno z razlogi za nespoštovanje predvidenih rokov,
- število primerov, v katerih je država članica zavrnila dostop,
- znesek davka, povezanega z zadevami (na splošno in za primere, ki se rešujejo z arbitražo),
- število zahtevanih postopkov arbitraže.

Ker se statistični podatki že zbirajo in bi se morali še naprej zbirati na letni ravni, je pričakovati, da bodo stroški teh dejavnosti za države članice in Komisijo ostali nespremenjeni.

Komisija bo pet let po začetku izvajanja instrumenta ocenila razmere v zvezi z reševanjem sporov na področju dvojnega obdavčevanja v čezmejnih položajih za podjetja v EU glede na cilje in splošne posledice za podjetja in notranji trg.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

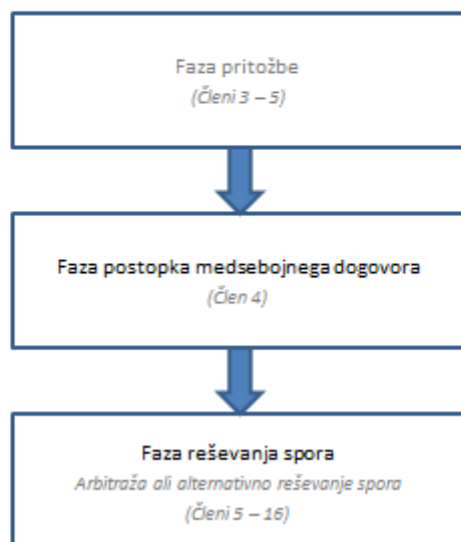
Direktiva v veliki meri temelji na določbah Konvencije o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s preračunom dobička povezanih podjetij (90/436/EGS)⁴, tj. konvencije Unije o arbitraži, ki je del pravnega reda EU. Direktiva bo po začetku izvajanja okrepila obvezno in zavezujoče reševanje sporov v EU.

Razširila bi področje uporabe mehanizmov za reševanje sporov na vse čezmejne položaje, ki so predmet dvojne obdavčitve dohodka iz poslovnih dobičkov (člen 1). Cilj odprave dvojnega obdavčevanja in specifični primeri, ki so zajeti, so navedeni na enak način kot v konvenciji Unije o arbitraži. Predlagana direktiva pa dodaja izrecno obveznost dosege rezultata za države članice ter jasno določen rok. Po drugi strani pa so položaji, ki so značilni za dvojno neobdavčenje, in primeri goljufije, namernega neplačila ali hude malomarnosti, izključeni (člen 15).

Direktiva v skladu s konvencijo Unije o arbitraži omogoča postopek medsebojnega dogovora, ki se začne s pritožbo davčnega zavezanca in v skladu s katerim države članice svobodno sodelujejo in dosežejo dogovor o sporu glede dvojnega obdavčevanja v roku 2 let (člen 4). Če postopek medsebojnega dogovora ni uspešen, samodejno privede do postopka reševanja spora z izdajo dokončne obvezne zavezujoče odločitve pristojnih organov zadevnih držav članic.

Spodnja slika povzema tri glavne faze postopka, pritožbo, postopek medsebojnega dogovora in postopek reševanja spora:

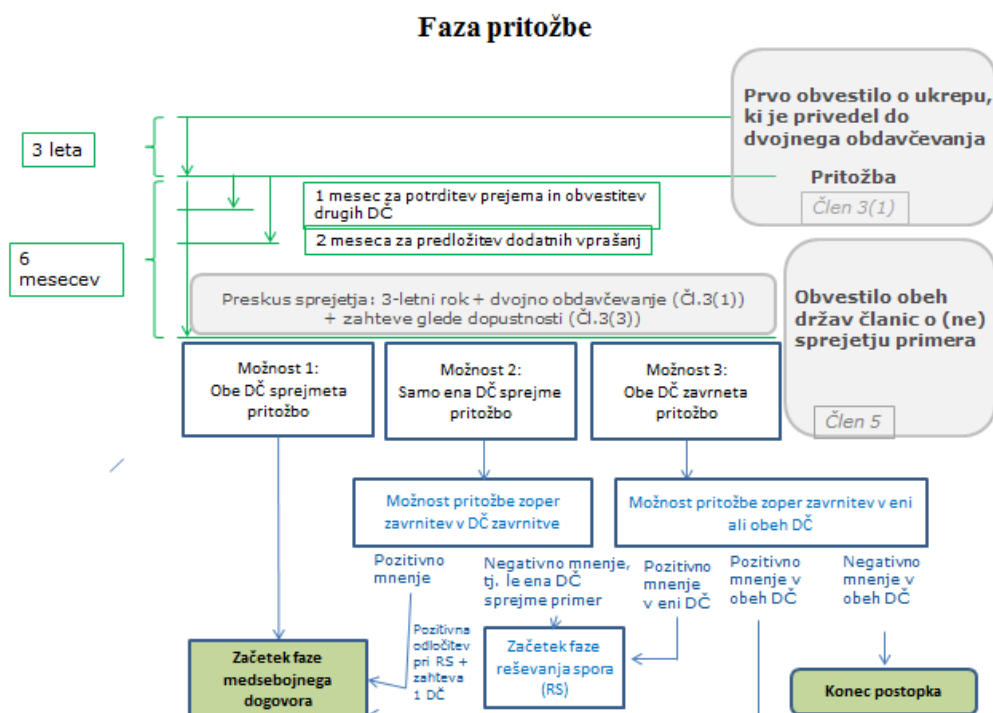
**Mehanizem EU za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja –
faze postopka**

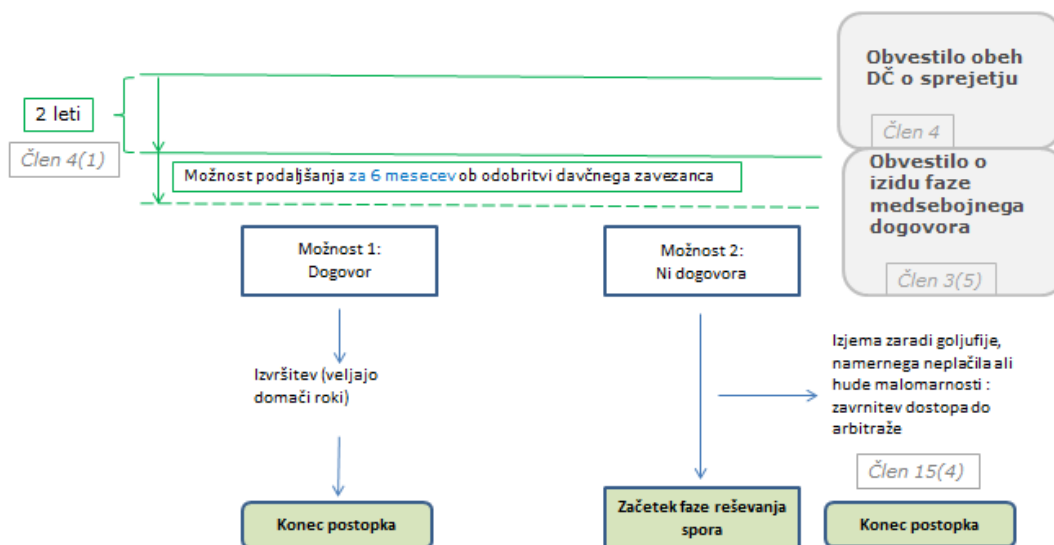
⁴ UL L 225, 20.8.1990, str. 10.

Členi 3 do 5 določajo formalna pravila za razjasnitev pogojev, pod katerimi je dopustna pritožba, ki začne postopek medsebojnega dogovora, tj. rok za pritožbo, opis položaja dvojne obdavčitve s strani davčnega zavezanca in predložitev informacij, da se pristojnim organom omogočita preučitev zadeve in presoja glede njene dopustnosti. Ti členi tudi krepijo obveščanje davčnega zavezanca in določajo obveznosti za države članice glede pošiljanja obvestil v primeru zavrnitve zadeve ali njene nedopustnosti.

V spodnjih slikah so povzeti različni koraki v fazi pritožbe in povezava z naslednjima fazama, tj. postopkom medsebojnega dogovora oziroma fazo reševanja spora:

Mehanizem EU za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja – faza postopka medsebojnega dogovora

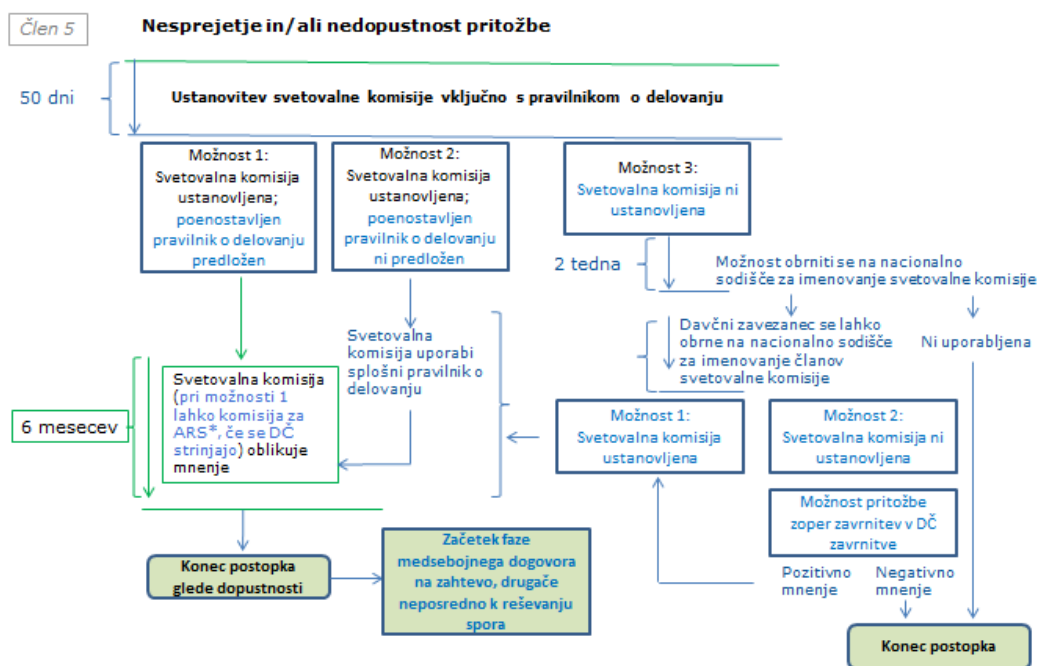
Člena 6 do 7 dopolnjujeta prvotno fazo postopka medsebojnega dogovora s samodejnim arbitražnim postopkom, ki predvideva rešitev spora s pomočjo arbitraže v roku petnajstih

mesecev, če države članice ne bi dosegle dogovora med začetno sporazumno fazo. Primeri, v katerih se državi članici ne strinjata glede dopustnosti pritožbe davčnega zavezanca za začetek faze postopka medsebojnega dogovora, se lahko predložijo v arbitražo v zgodnejši fazi, da bi se rešil spor o dopustnosti zadeve (možnost zavrnitve dostopa), če davčni zavezanec zahteva arbitražo in se ugotovi, da se je odrekel domačim pravnim sredstvom ali da je rok za uporabo takih pravnih sredstev že potekel. V skladu s tem dodatnim arbitražnim postopkom in v skladu s členom 8 Direktive je treba imenovati senat treh do petih neodvisnih oseb (arbitrov) (eden ali dva za vsako državo članico ter en neodvisni predsednik), skupaj z dvema predstavnikoma vsake države članice. Ta „svetovalna komisija“ izda končno mnenje o odpravi dvojnega obdavčevanja v sporni zadevi, ki postane zavezujoče za države članice, razen če se te dogovorijo o alternativni rešitvi za odpravo dvojnega obdavčevanja (člen 13).

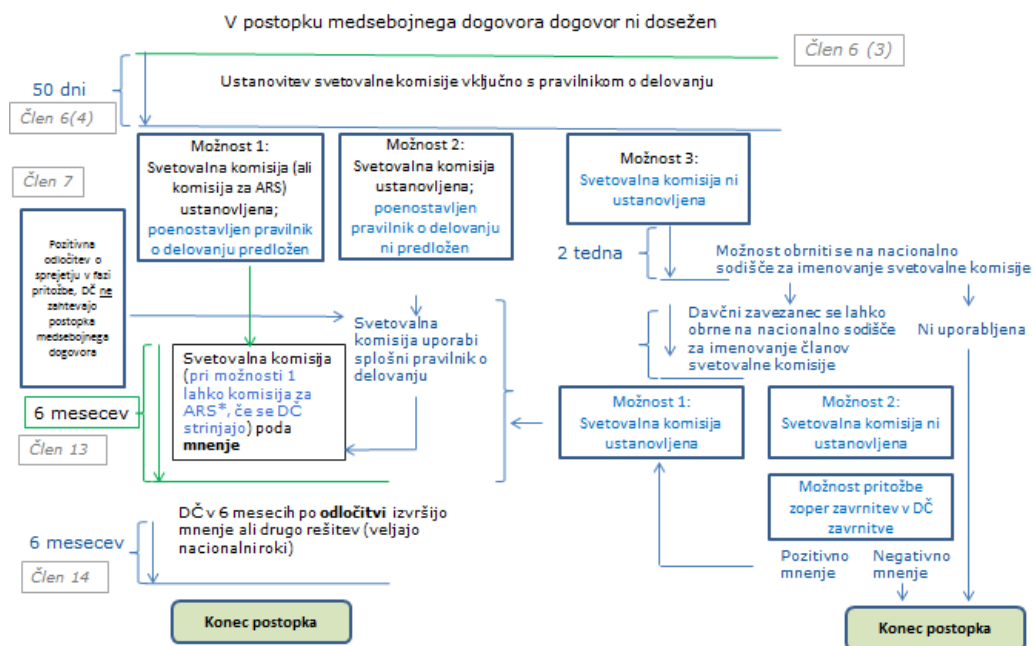
V primerih, ko se svetovalna komisija ne vzpostavi v določenem roku, se oblikuje privzet pospešeni mehanizem izvršitve pod nadzorom pristojnih nacionalnih sodišč v vsaki državi članici (člen 7). Davčni zavezanec bi imel v takih primerih možnost, da se obrne na nacionalna sodišča za imenovanje neodvisnih oseb, ki bi nato izbrale predsednika. Neodvisne osebe in predsednik se izberejo z vnaprej pripravljenega seznama, ki ga vodi Evropska komisija.

V spodnjih slikah sta opisana faza reševanja spora in novi postopek reševanja spora v primeru zavrnitve dostopa v zgodnji fazi zaradi zgolj ene države članice, ki zavrača utemeljenost ali dopustnost pritožbe, pri čemer jo je druga država članica sprejela:

Faza reševanja spora (odločitev o sprejetju in dopustnosti)

Faza reševanja spora (odprava dvojnega obdavčevanja)

Ta mehanizem za izvršitev in privzeto imenovanje arbitražnega organa je oblikovan na podlagi obstoječih mehanizmov v državah članicah EU, v skladu s katerimi nacionalna sodišča imenujejo arbitre, kadar stranke, ki so sklenile arbitražni sporazum, tega ne storijo. Nacionalna pristojna sodišča, ki bi jih določile države članice, bi posebej obravnavala zadeve, ki se nanašajo na pomanjkljivosti, ugotovljene v oceni učinka, tj. zavrnitev dostopa, kadar se države članice ne strinjajo glede dopustnosti sporov na področju dvojnega obdavčevanja, zaustavitev in dolgo trajanje postopka, ki presega dve leti.

Člen 8 sledi zahtevam, dogovorjenim v konvenciji Unije o arbitraži, glede ustanovitve svetovalne komisije in pogojev, pod katerimi Evropska komisija sestavi in vodi seznam neodvisnih oseb, ki so lahko člani svetovalne komisije. Člen 6 določa možnost, da se lahko pristojni organi zadevnih držav članic dogovorijo in vzpostavijo alternativno obliko organa za reševanje sporov, ki lahko reši zadevo z uporabo drugih metod za reševanje sporov, kot so mediacija, sprava, strokovno svetovanje ali katera koli druga ustrezna in učinkovita metoda.

Člen 10 določa okvir za delovanje svetovalne komisije, tj. pravilnik o delovanju. Ta pravila zajemajo vsebinske vidike, kot so opis primera, opredelitev ustrezne pravne podlage in vprašanja, ki naj bi jih obravnavala svetovalna komisija, ter nekatere ključne logistične in organizacijske vidike. Ti vključujejo časovni razpored, organizacijo srečanj in obravnav, izmenjavo dokumentov, delovni jezik in stroške upravljanja.

Člen 12 odraža konvencijo Unije o arbitraži in obravnava zahteve glede obveščanja in postopkovne vidike svetovalne komisije.

Člena 13 in 14 sledita konvenciji Unije o arbitraži glede pogojev, vključno z omejenim rokom, pod katerimi bi morala svetovalna komisija izdati mnenje, ki bi moralo biti osnova za poznejšo dokončno in zavezujočo odločitev pristojnih organov. Posebne obveznosti držav članic v zvezi s stroški so določene v členu 11 in odražajo določbe konvencije Unije o arbitraži glede teh vidikov.

Interakcijo z domačimi sodnimi postopki in pritožbami obravnava člen 15, in sicer na podoben način kot konvencija Unije o arbitraži. Ta člen vključuje tudi določbe o izjemnih primerih, ki ne spadajo na področje uporabe postopka (primeri goljufije, namernega neplačila ali hude malomarnosti so namreč izključeni).

Eden od ciljev predlagane direktive je večja preglednost. Člen 16 vključuje določbe konvencije Unije o arbitraži v zvezi s tem, v skladu s katerimi lahko pristojni organi po odobritvi davčnega zavezanca objavijo dokončne arbitražne odločitve in bolj podrobne informacije.

Člen 17 opredeljuje vlogo Evropske komisije v postopku, zlasti glede vodenja seznama neodvisnih oseb v skladu s členom 8(4).

Člen 18 določa, da Evropska komisija sprejme praktične ureditve, potrebne za pravilno delovanje postopkov, ki jih uvaja ta direktiva, s pomočjo odbora za reševanje sporov glede dvojnega obdavčenja.

Člen 19 Evropsko Komisijo pooblašča za sprejemanje pravnih aktov, kot je določeno v členu 20, zaradi posodabljanja prilog I in II ter upoštevanja novih okoliščin.

Predlog

DIREKTIVA SVETA**o mehanizmih za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja v Evropski uniji**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 115 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁵,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁶,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Primeri, ko različne države članice isti prihodek ali kapital obdavčijo dvakrat, lahko povzročajo resne davčne ovire za podjetja, ki poslujejo čezmejno. Ustvarjajo čezmerne davčne obremenitve za podjetja in utegnejo povzročiti izkrivljanja gospodarstva in njegovo neučinkovitost ter negativno vplivati na čezmejne naložbe in rast.
- (2) Zato morajo mehanizmi, ki so v Uniji na voljo, zagotavljati reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja in dejansko odpravljanje zadevnega dvojnega obdavčevanja.
- (3) Obstoječi mehanizmi iz dvostranskih davčnih sporazumov ne zagotavljajo popolne razbremenitve od dvojnega obdavčevanja pravočasno in v vseh primerih. Obstoječa Konvencija o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s prilagoditvijo dobička povezanih podjetij (90/436/EGS)⁷ (v nadaljnjem besedilu: konvencija Unije o arbitraži) ima omejeno področje uporabe, saj se uporablja samo za spore glede transernih cen in pripisovanje dobička stalnim poslovnim enotam. Spremljanje, ki se opravlja v okviru izvajanja konvencije Unije o arbitraži, je pokazalo nekatere pomembne pomanjkljivosti, zlasti glede dostopa do postopka ter dolžine in uspešnosti zaključka postopka.
- (4) Da bi se ustvarilo pravičnejše davčno okolje, je treba izboljšati pravila o preglednosti in okrepiti ukrepe proti izogibanju davkom. Hkrati je treba v duhu poštenega sistema obdavčitve zagotoviti, da davčni zavezanci za isti dohodek niso obdavčeni dvakrat ter da so mehanizmi za reševanje sporov celoviti, učinkoviti in trajnostni. Mehanizme za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja je treba izboljšati tudi zaradi odzivanja na tveganje povečanja števila sporov glede dvojnega ali večkratnega obdavčevanja s potencialno visokimi vrednostmi, saj so davčne uprave uvedle prakse bolj rednih in osredotočenih revizij.

⁵ UL C , , str. .

⁶ UL C , , str. .

⁷ UL L 225, 20.8.1990, str. 10.

- (5) Pri uvedbi uspešnega in učinkovitega okvira za reševanje davčnih sporov, ki bo zagotavljal pravno varnost in podjetjem prijazno okolje za naložbe, gre torej za bistven ukrep pri doseganju pravičnega in učinkovitega sistema obdavčitve dohodkov pravnih oseb v Uniji. Z mehanizmi za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja bi se moral vzpostaviti tudi harmoniziran in pregleden okvir za reševanje težav na področju dvojnega obdavčevanja, kar bi morale koristiti vsem davčnim zavezancem.
- (6) Odpravo dvojnega obdavčevanja je treba doseči s postopkom, v skladu s katerim se kot prvi korak zadeva predloži davčnim organom zadevnih držav članic z namenom, da spor rešijo s postopkom medsebojnega dogovora. Če tak dogovor v določenem času ni sklenjen, je treba zadevo predati svetovalni komisiji ali komisiji za alternativno reševanje sporov, ki sta sestavljeni iz predstavnikov zadevnih davčnih organov ter neodvisnih oseb. Davčni organi bi morali sprejeti dokončno zavezujočo odločitev ob sklicevanjem na mnenje svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov.
- (7) Izboljšani mehanizem za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja bi moral temeljiti na obstoječih sistemih Unije, vključno s konvencijo Unije o arbitraži. Vendar bi morale biti področje uporabe te direktive širše od področja uporabe konvencije Unije o arbitraži, ki je omejena le na spore glede transfernih cen in pripisovanje dobička stalnim poslovnim enotam. Ta direktiva bi se morala uporabljati za vse davčne zavezance, ki so zavezani k plačilu davkov od dohodka iz podlage poslovnih dobičkov v zvezi z njihovimi čezmejnimi transakcijami v Uniji. Poleg tega je treba okrepiti fazo arbitraže. Zlasti je treba določiti rok za trajanje postopkov reševanja sporov glede dvojnega obdavčevanja ter pogoje glede postopka za reševanje sporov za davčne zavezance.
- (8) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te direktive bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁸.
- (9) Ta Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so opredeljena zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Zlasti je namen te direktive zagotoviti polno spoštovanje pravice do poštenega sojenja in svobode gospodarske pobude.
- (10) Ker cilja te direktive, to je vzpostavitev uspešnega in učinkovitega postopka za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja v okviru pravilnega delovanja notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in se ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepa lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (11) Komisija bi morala pregledati uporabo te direktive po petih letih, države članice pa bi morale Komisiji ustrezno prispevati v podporo temu pregledu –

⁸ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta direktiva določa pravila o mehanizmi za reševanje sporov med državami članicami o tem, kako odpraviti dvojno obdavčevanje dohodka iz poslovanja, in pravice davčnih zavezancev v tem okviru.

Ta direktiva se uporablja za vse davčne zavezance, ki so zavezani k plačilu katerega koli od davkov od dohodka iz poslovanja, naštetih v Prilogi I, vključno s stalnimi poslovnimi enotami v eni ali več državah članicah, katerih glavni sedež se nahaja v državi članici ali v jurisdikciji zunaj Unije.

Ta direktiva se ne uporablja za nobene dohodke ali kapital, zajete z oprostitvijo davka ali za katere velja ničelna davčna stopnja v skladu z nacionalnimi predpisi.

Ta direktiva ne izključuje uporabe nacionalne zakonodaje ali določb mednarodnih sporazumov, kadar je to potrebno za preprečevanje davčnih utaj, davčnih goljufij ali zlorab.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „pristojni organ“ pomeni organ države članice, ki ga je kot takega določila zadevna država članica;
2. „pristojno sodišče“ pomeni sodišče države članice, ki ga je določila zadevna država članica;
3. „dvojno obdavčevanje“ pomeni obračunavanje davkov, naštetih v Prilogi I k tej direktivi, s strani z dveh (ali več) davčnih jurisdikcij prek njihovih nacionalnih ali pravosodnih organov za isti obdavčljivi dohodek ali kapital, kadar to povzroči (i) dodatni davek, (ii) povečanje obveznosti za davek ali (iii) odpravo ali zmanjšanje izgub, ki bi se lahko uporabili za odbitek od obdavčljivega dobička;
4. „davčni zavezanec“ pomeni vsako osebo ali stalno poslovno enoto, ki mora plačati kateri koli davek od dohodka iz Priloge I k tej direktivi.

Člen 3

Pritožba

1. Vsak davčni zavezanec, izpostavljen dvojnemu obdavčevanju, ima pravico do vložitve pritožbe, s katero zahteva odpravo dvojnega obdavčevanja, pri vsakem pristojnem organu zadevnih držav članic v roku treh let po prejemu prvega obvestila o ukrepu, ki je privedel do dvojnega obdavčevanja, ne glede na to, ali uporablja pravna sredstva, ki so na voljo v nacionalnem pravu zadevne države članice. Davčni zavezanec v svoji pritožbi pred vsakim pristojnim organom navede, katere so druge zadevne države članice.

2. Pristojni organi v enem mesecu od prejema pritožbe potrdijo njen prejem. O prejemu pritožbe obvestijo tudi pristojne organe drugih zadevnih držav članic.
3. Pritožba je dopustna, če davčni zavezanec pristojnim organom vseh zadevnih držav članic predloži naslednje informacije:
 - (a) ime, naslov, davčno številko in druge podatke, ki so potrebni za identifikacijo davčnih zavezancev, ki so vložili pritožbo pri pristojnih organih, ter morebitnih drugih davčnih zavezancev, ki jih to neposredno zadeva;
 - (b) zadevna davčna obdobja;
 - (c) podrobnosti o upoštevni dejstvih in okoliščinah zadeve (vključno s podrobnostmi glede strukture transakcije in razmerij med davčnim zavezancem in drugimi strankami zadevnih transakcij) ter, bolj splošno, o naravi in datumu ukrepov, zaradi katerih je prišlo do dvojnega obdavčevanja ter s tem povezanih zneskih v valutah zadevnih držav članic, vključno s kopijami morebitnih dokazil;
 - (d) veljavna nacionalna pravila in konvencije o izogibanju dvojnega obdavčevanja;
 - (e) naslednje informacije, ki jih predloži davčni zavezanec, ki je vložil pritožbo pri pristojnih organih, vključno s kopijami morebitnih dokazil:
 - (i) pojasnilo, zakaj davčni zavezanec meni, da obstaja dvojno obdavčevanje;
 - (ii) podrobnosti o morebitnih pritožbah in pravnih postopkih, ki so jih davčni zavezanci začeli v zvezi z zadevnimi transakcijami, ter morebitnih sodnih odločbah, ki zadevajo primer;
 - (iii) zaveza davčnega zavezanca, da bo čim bolj popolno in v najkrajšem času odgovoril na vse ustrezne zahteve pristojnih organov ter na zahtevo pristojnih organov predložil vso dokumentacijo;
 - (iv) izvod odločbe o odmeri davka, poročila davčne revizije ali drugega enakovrednega dokumenta, ki utemeljuje domnevno dvojno obdavčevanje, in morebitnih drugih dokumentov, ki so jih davčni organi izdali v zvezi s spornim dvojnimi obdavčevanjem;
 - (f) morebitne posebne dodatne informacije, ki jih zahtevajo pristojni organi.
4. Pristojni organi zadevnih držav članic lahko zahtevajo informacije iz točke (f) odstavka 3 v dveh mesecih od prejema pritožbe.
5. Pristojni organi zadevnih držav članic sprejmejo odločitev o sprejetju in dopustnosti pritožbe davčnega zavezanca v šestih mesecih od prejema pritožbe. Pristojni organi o svoji odločitvi obvestijo davčne zavezance in pristojne organe drugih držav članic.

Člen 4

Odločitev o sprejetju pritožbe – postopek medsebojnega dogovora

1. Kadar se pristojni organi zadevnih držav članic odločijo, da sprejmejo pritožbo v skladu s členom 3(5), si prizadevajo za odpravo dvojnega obdavčevanja na podlagi postopka medsebojnega dogovora, in sicer v dveh letih od zadnjega uradnega obvestila ene od držav članic o odločitvi o sprejetju pritožbe.

Obdobje dveh let iz prvega pododstavka se lahko na zahtevo pristojnega organa države članice podaljša za do šest mesecev, če pristojni organ prosilec tako zahtevo pisno utemelji. Tako podaljšanje morajo odobriti davčni zavezanci in drugi pristojni organi.

2. Dvojno obdavčevanje se šteje za odpravljeno v katerem koli od naslednjih primerov:
 - (a) dohodek, ki je predmet dvojnega obdavčevanja, se vključi v izračun obdavčljivega dohodka le v eni državi članici;
 - (b) davek, ki se obračuna na ta dohodek v eni državi članici, se zniža za znesek, ki ustreza davku, ki se na ta dohodek obračuna v kateri koli drugi zadevni državi članici.
3. Ko pristojni organi držav članic dosežejo dogovor o odpravi dvojnega obdavčevanja v roku iz odstavka 1, vsak pristojni organ zadevnih držav članic ta dogovor pošlje davčnemu zavezanecu kot odločitev, ki organ zavezuje in je za davčnega zavezanca izvršljiva, če se ta odpove pravici do vseh domačih pravnih sredstev. Ta odločitev se izvrši ne glede na morebitne roke, ki jih določa nacionalna zakonodaja zadevnih držav članic.
4. Če pristojni organi zadevnih držav članic ne dosežejo dogovora o odpravi dvojnega obdavčevanja v roku iz odstavka 1, vsak pristojni organ zadevnih držav članic davčne zavezance obvesti o razlogih za neuspeh pri doseganju dogovora.

Člen 5

Odločitev o zavrnitvi pritožbe

1. Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko odločijo zavrniti pritožbo, če pritožba ni dopustna, če ni dvojnega obdavčevanja ali če je prekoračeno triletno obdobje iz člena 3(1).
2. Če pristojni organi zadevnih držav članic v šestih mesecih po prejemu pritožbe davčnega zavezanca ne sprejmejo odločitve glede pritožbe, se pritožba šteje za zavrnjeno.
3. V primeru zavrnitve pritožbe se lahko davčni zavezanec pritoži zoper odločitev pristojnih organov zadevnih držav članic v skladu z nacionalnimi pravili.

Člen 6

Reševanje sporov pred svetovalno komisijo

1. Če pritožbo na podlagi člena 5(1) zavrne le eden od pristojnih organov zadevnih držav članic, pristojni organi zadevnih držav članic ustanovijo svetovalno komisijo v skladu s členom 8.
2. Svetovalna komisija sprejme odločitev o dopustnosti in sprejetju pritožbe v šestih mesecih od datuma uradnega obvestila pristojnih organov zadevnih držav članic o zadnji odločitvi o zavrnitvi pritožbe na podlagi člena 5(1). Če v šestih mesecih ni uradnega obvestila o odločitvi, se pritožba šteje za zavrnjeno.

Kadar svetovalna komisija potrdi obstoj dvojnega obdavčevanja in dopustnost pritožbe, se na zahtevo enega od pristojnih organov začne postopek medsebojnega

dogovora iz člena 4. Zadevni pristojni organ o tej zahtevi obvesti svetovalno komisijo, druge zadevne pristojne organe in davčne zavezanke. Obdobje dveh let iz člena 4(1) začne teči od datuma odločitve svetovalne komisije glede sprejetja in dopustnosti pritožbe.

Če v tridesetih koledarskih dneh noben pristojni organ ne zahteva začetka postopka medsebojnega dogovora, svetovalna komisija poda mnenje o odpravi dvojnega obdavčevanja, kot je določeno v členu 13(1).

3. Pristojni organi zadevnih držav članic ustanovijo svetovalno komisijo, kadar se v roku iz člena 4(1) ne uspejo dogovoriti o odpravi dvojnega obdavčevanja v okviru postopka medsebojnega dogovora.

Svetovalna komisija se ustanovi v skladu s členom 8 in poda mnenje o odpravi dvojnega obdavčevanja v skladu s členom 13(1).

4. Če se svetovalna komisija ustanovi v skladu z odstavkom 1, se ustanovi najpozneje petdeset koledarskih dni po izteku šestmesečnega obdobja iz člena 3(5).

Če se svetovalna komisija ustanovi v skladu z odstavkom 2, se ustanovi najpozneje petdeset koledarskih dni po izteku obdobja iz člena 4(1).

Člen 7

Imenovanja s strani nacionalnih sodišč

1. Če se svetovalna komisija v obdobju iz člena 6(4) ne ustanovi, države članice poskrbijo, da se lahko davčni zavezanci glede tega obrnejo na pristojno nacionalno sodišče.

Kadar pristojni organ države članice ne imenuje vsaj ene neodvisne osebe in njenega namestnika, lahko davčni zavezanec od pristojnega sodišča v tej državi članici zahteva, da to imenuje neodvisno osebo in namestnika s seznama iz člena 8(4).

Če tega ne storijo pristojni organi vseh zadevnih držav članic, lahko davčni zavezanec od pristojnega sodišča vsake države članice zahteva, da to imenuje neodvisni osebi v skladu z drugim in tretjim pododstavkom. Tako imenovane neodvisne osebe določijo predsednika z žrebom imen s seznama neodvisnih oseb, ki izpolnjujejo pogoje za predsednika v skladu s členom 8(4).

Če sta vključena dva davčna zavezanca, vložita vlogo za imenovanje neodvisnih oseb in njihovih namestnikov vsak pri svoji državi prebivališča ali sedeža, če pa je vključen samo en davčni zavezanec, ta tako vlogo vloži pri državah članicah, katerih pristojni organi niso imenovali najmanj ene neodvisne osebe in njenega namestnika.

2. Imenovanje neodvisnih oseb in njihovih namestnikov v skladu z odstavkom 1 se predloži pristojnemu sodišču države članice šele po koncu petdesetdnevnega obdobja iz člena 6(4), in sicer najpozneje v dveh tednih po koncu navedenega obdobja.
3. Pristojno sodišče sprejme odločitev v skladu z odstavkom 1 in o njej obvesti vložnika. Pred pristojnim sodiščem se za imenovanje neodvisnih oseb, kadar teh ne imenujejo države članice, uporablja isti postopek, kot se uporablja v skladu z nacionalnimi pravili pri arbitraži v civilnih in gospodarskih zadevah, kadar sodišče imenuje arbitra v primerih, v katerih se stranki o tem ne moreta dogovoriti. Pristojno sodišče obvesti tudi pristojne organe, ki jim najprej ni uspelo ustanoviti svetovalne komisije. Taka država članica ima zoper odločitev sodišča pravico do pritožbe pod

pogojem, da ima pravico v skladu z njeno nacionalno zakonodajo. V primeru zavrnitve ima vložnik pravico do pritožbe zoper odločitev sodišča v skladu z nacionalnimi postopkovnimi pravili.

Člen 8

Svetovalna komisija

1. Svetovalno komisijo iz člena 6 sestavljajo:
 - (a) predsednik;
 - (b) dva predstavnika vsakega zadevnega pristojnega organa;
 - (c) ena ali dve neodvisni osebi, ki ju imenuje vsak pristojni organ s seznama oseb iz odstavka 4.

Število predstavnikov iz točke (b) prvega pododstavka se lahko s sporazumom med pristojnimi organi zmanjša na enega.

Osebe iz točke (c) prvega pododstavka imenuje vsak pristojni organ s seznama oseb iz odstavka 4.
2. Po imenovanju neodvisnih oseb se za vsako od njih imenuje namestnik v skladu s pravili za imenovanje neodvisnih oseb, če neodvisna oseba ne bi mogla opravljati svojih dolžnosti.
3. Pri žrebu lahko vsak pristojni organ ugovarja imenovanju katere koli posamezne neodvisne osebe v katerem koli primeru, o katerem so se zadevni pristojni organi vnaprej dogovorili, ali v enem od naslednjih primerov:
 - (a) če je ta oseba pripadnik ene od zadevnih davčnih uprav ali deluje v njenem imenu;
 - (b) če ima ta oseba v lasti velik delež enega ali vseh davčnih zavezancev oziroma je pri njih zaposlena ali je njihov svetovallec, oziroma če je za to osebo kar koli od navedenega veljalo v preteklosti;
 - (c) če ta oseba ne nudi zadostnega zagotovila za objektivnost pri reševanju spora ali sporov, o katerih se bo odločalo.
4. Seznam neodvisnih oseb sestavljajo vse neodvisne osebe, ki so jih imenovalе države članice. V ta namen vsaka država članica imenuje pet oseb.

Neodvisne osebe morajo biti državljani države članice, ki prebivajo znotraj Unije. Morajo biti usposobljene in neodvisne.

Države članice Komisiji prigrasijo imena neodvisnih oseb, ki so jih imenovalе. Države članice lahko pri prigrasitvi določijo, katere od petih oseb, ki so jih imenovalе, so lahko imenovane za predsednika. Prav tako Komisiji posredujejo popolne in posodobljene informacije v zvezi z njihovim poklicnim in akademskim ozadjem, usposobljenostjo, strokovnim znanjem in navzkrižji interesov. Države članice Komisijo brez odlašanja obvestijo o vseh spremembah seznama neodvisnih oseb.
5. Predstavniki vsakega pristojnega organa in neodvisne osebe, imenovane v skladu z odstavkom 1, izvolijo predsednika s seznama oseb iz odstavka 4.

Člen 9

Komisija za alternativno reševanje sporov

1. Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko dogovorijo, da bodo za podajo mnenja o odpravi dvojnega obdavčevanja v skladu s členom 13 namesto svetovalne komisije ustanovili komisijo za alternativno reševanje sporov.
2. Komisija za alternativno reševanje sporov se lahko od svetovalne komisije razlikuje v sestavi in obliki, za rešitev spora pa lahko uporablja spravo, mediacijo, strokovno svetovanje, rzsodbo ali kateri koli drug postopek ali metodo reševanja sporov.
3. Pristojni organi zadevnih držav članic se dogovorijo o pravilniku o delovanju v skladu s členom 10.
4. Za komisijo za alternativno reševanje sporov se uporabljajo členi 11 do 15, razen pravil o večini iz člena 13(3). Pristojni organi zadevnih držav članic se lahko dogovorijo o drugačnih pravilih o večini v pravilniku o delovanju komisije za alternativno reševanje sporov.

Člen 10

Pravilnik o delovanju

1. Države članice poskrbijo, da vsak pristojni organ zadevnih držav članic v obdobju petdeset koledarskih dni, določenem v členu 6(4), davčne zavezance obvesti o:
 - (a) pravilniku o delovanju svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov;
 - (b) datumu, na katerega bo sprejeto mnenje o odpravi dvojnega obdavčevanja;
 - (c) sklicevanju na morebitne veljavne pravne določbe nacionalnega prava držav članic in morebitne veljavne konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju.Datum iz točke (b) prvega pododstavka se določi najpozneje 6 mesecev po ustanovitvi svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov.
2. Pravilnik o delovanju podpišejo pristojni organi držav članic, vpletenih v spor.

Pravilnik o delovanju določa zlasti:

 - (a) opis in značilnosti spornega primera dvojnega obdavčevanja;
 - (b) mandat o katerem se pristojni organi držav članic dogovorijo v zvezi z vprašanji, ki jih je treba rešiti;
 - (c) obliko, in sicer svetovalno komisijo ali komisijo za alternativno reševanje sporov;
 - (d) časovni okvir postopka za reševanje spora;
 - (e) sestavo svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov;
 - (f) pogoje za udeležbo davčnih zavezancev in tretjih strani, izmenjavo memorandumov, podatke in dokaze, stroške, vrsto postopka reševanja spora in vse druge ustrezne postopkovne ali organizacijske vidike.

Če se svetovalna komisija ustanovi zaradi podaje mnenja o sporni zavrnitvi ali dopustnosti pritožbe, kot je določeno v členu 6(1), se v pravilniku o delovanju določijo le informacije iz točk (a), (d), (e) in (f) drugega pododstavka.

3. Če se davčnim zavezancem pravilnik o delovanju ne predloži ali pa ta pravilnik ni popoln, države članice poskrbijo, da neodvisne osebe in predsednik dopolnijo pravilnik o delovanju v skladu s Prilogo II ter ga pošljejo davčnemu zavezancu v dveh tednih od datuma izteka obdobja petdeset koledarskih dni iz člena 6(4). Če se neodvisne osebe in predsednik ne dogovorijo o pravilniku o delovanju ali ga ne predložijo davčnim zavezancem, se lahko davčni zavezanci obrnejo na pristojno sodišče države prebivališča ali sedeža, ki ugotovi vse pravne posledice in odredi izvajanje pravilnika o delovanju.

Člen 11

Stroški postopka

Stroški postopka pred svetovalno komisijo ali komisijo za alternativno reševanje sporov, razen stroškov davčnih zavezancev, se med države članice razdelijo po enakih deležih.

Člen 12

Informacije, dokazi in obravnava

1. Za namene postopka iz člena 6 lahko zadevni davčni zavezanci svetovalni komisiji ali komisiji za alternativno reševanje sporov predložijo katere koli informacije, dokaze ali dokumente, ki bi lahko bili pomembni za odločitev. Davčni zavezanci in pristojni organi zadevnih držav članic na zahtevo svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov predložijo vse informacije, dokaze ali dokumente. Vendar lahko pristojni organi katere koli take države članice zavrnejo predložitev informacij svetovalni komisiji v naslednjih primerih:
 - (a) pridobitev informacij zahteva izvajanje upravnih ukrepov, ki so v nasprotju z nacionalni pravom;
 - (b) informacij v skladu z nacionalnim pravom ni mogoče pridobiti;
 - (c) informacije se nanašajo na trgovinsko, poslovno, industrijsko ali poklicno skrivnost oziroma trgovinski postopek;
 - (d) razkritje informacij je v nasprotju z javnim redom.
2. Vsak davčni zavezanec lahko na svojo zahtevo osebno ali prek zastopnika nastopi pred svetovalno komisijo ali pred komisijo za alternativno reševanje sporov. Vsak davčni zavezanec mora na zahtevo svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov osebno ali prek zastopnika nastopiti pred zadevno komisijo.
3. Neodvisne osebe ali kateri koli drugi člani so kot člani svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov zavezani k varovanju poslovne skrivnosti v skladu s pogoji, določenimi v nacionalni zakonodaji posameznih zadevnih držav članic. Države članice sprejmejo ustrezne predpise za kaznovanje kršitev obveznosti varovanja skrivnosti.

Člen 13

Mnenje svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov

1. Svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov poda svoje mnenje najpozneje v šestih mesecih po tem, ko so jo pristojni organi zadevnih držav članic ustanovili.
2. Svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov pri pripravi svojega mnenja upošteva veljavne nacionalne predpise in konvencije o izogibanju dvojnemu obdavčevanju. Če med zadevnimi državami članicami ni konvencije ali sporazuma o izogibanju dvojnemu obdavčevanju, se lahko svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov pri pripravi svojega mnenja sklicuje na mednarodno prakso na področju obdavčitve, kot je najnovejša vzorčna davčna konvencija OECD.
3. Svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov sprejme mnenje z navadno večino svojih članov. Kadar večine ni mogoče doseči, končno mnenje določi glas predsednika. Predsednik sporoči mnenje svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov pristojnim organom.

Člen 14

Dokončna odločitev

1. Pristojni organi se v šestih mesecih po tem, ko jih svetovalna komisija ali komisija za alternativno reševanje sporov obvesti o svojem mnenju, dogovorijo o odpravi dvojnega obdavčevanja.
2. Pristojni organi lahko sprejmejo odločitev, ki odstopa od mnenja svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov. Če dogovora o odpravi dvojnega obdavčevanja ne dosežejo, pa jih to mnenje zavezuje.
3. Države članice poskrbijo, da vsak pristojni organ o dokončni odločitvi o odpravi dvojnega obdavčevanja seznani davčne zavezanca v tridesetih koledarskih dneh po sprejetju. Če davčni zavezanci z odločitvijo niso seznanjeni v tridesetih koledarskih dneh, lahko v svoji državi članici prebivališča ali sedeža vložijo pritožbo v skladu z nacionalnimi pravili.
4. Dokončna odločitev je za organ zavezujoča in za davčnega zavezanca izvršljiva, če se ta odpove pravici do vseh domačih pravnih sredstev. Izvrši se v skladu z nacionalno zakonodajo držav članic, ki morajo na podlagi dokončne odločitve spremeniti svoje prvotne izračune obdavčitve, ne glede na morebitne roke, ki jih določa nacionalno pravo. Če dokončna odločitev ni bila izvršena, se lahko davčni zavezanci obrnejo na nacionalno sodišče tiste države članice, ki ni poskrbela za izvršitev.

Člen 15

Interakcija z nacionalnimi postopki in odstopanja

1. To, da je odločba, ki jo je sprejela država članica in ki povzroča dvojno obdavčevanje, postala dokončna v skladu z nacionalno zakonodajo, davčnemu zavezancu ne preprečuje uporabe postopkov, določenih v tej direktivi.
2. Predložitev spora v postopek medsebojnega dogovora ali postopek za reševanje sporov državi članici ne preprečuje, da bi začela ali nadaljevala sodne, prekrškovne ali kazenske postopke v zvezi z istimi zadevami.
3. Davčni zavezanci lahko uporabijo pravna sredstva, ki so jim na voljo v skladu z nacionalno zakonodajo zadevnih držav članic. Vendar če se zadeva predloži sodišču, se k datumu, na katerega je bila izdana sodba sodišča zadnje stopnje, doda naslednji čas:
 - (a) šest mesecev iz člena 3(5);
 - (b) dve leti iz člena 4(1).
4. Če nacionalno pravo države članice ne omogoča, da odločitev o rešitvi spora odstopa od odločb njenih sodnih organov, davčnemu zavezancu ni na voljo postopek iz členov 6(1) in 6(2), če se je sodni postopek v zvezi z dvojno obdavčitvijo že začel. Vendar je davčnemu zavezancu ta postopek še vedno na voljo, če je sam začel tak sodni postopek, če v njem še ni bilo dokončno odločeno in če umakne tožbo v zvezi z dvojnimi obdavčevanjem.
5. Predložitev zadeve v postopek reševanja sporov v skladu s členom 6 prekine vse druge postopke medsebojnega dogovora ali postopke reševanja sporov o istem sporu, če zadevajo iste države članice, in sicer z učinkom na dan imenovanja svetovalne komisije ali komisije za alternativno reševanje sporov.
6. Z odstopanjem od člena 6 lahko zadevne države članice zavrnejo dostop do postopka za reševanje sporov v primerih davčne goljufije, namernega neplačila ali hude malomarnosti

Člen 16

Objava

1. Svetovalna komisija in komisija za alternativno reševanje sporov izdata svoje mnenje v pisni obliki.
2. Pristojni organi objavijo dokončno odločitev iz člena 14, če v to privolijo vsi zadevni davčni zavezanci.
3. Če kateri od zadevnih davčnih zavezancev ne privoli v objavo dokončne odločitve v celoti, pristojni organi objavijo povzetek dokončne odločitve z opisom spora in vsebine, datumom, zadevnimi davčnimi obdobji, pravno podlago, sektorjem ter kratkim opisom končnega rezultata.

Pristojni organi informacije, ki jih je treba objaviti v skladu s prvim pododstavkom, pred objavo pošljejo davčnim zavezancem. Na zahtevo davčnega zavezanca pristojni organi ne objavijo informacij, ki se nanašajo na kakršno koli trgovinsko, poslovno,

industrijsko ali poklicno skrivnost oziroma trgovinski postopek ali ki so v nasprotju z javnim redom.

4. Komisija z izvedbenimi akti določi standardne obrazce za sporočanje informacij iz odstavkov 2 in 3. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 18(2).
5. Pristojni organi informacije, ki jih je treba objaviti v skladu z odstavkom 3, brez odlašanja predložijo Komisiji.

Člen 17

Vloga Komisije in upravna podpora

1. Komisija na spletu objavi in posodablja seznam neodvisnih oseb iz člena 8(4), na katerem je navedeno, katere od teh oseb so lahko imenovane za predsednika. Ta seznam vsebuje le imena navedenih oseb.
2. Države članice obvestijo Komisijo o ukrepih, sprejetih za sankcioniranje kršitev obveznosti molčečnosti iz člena 12. Komisija o tem obvesti druge države članice.
3. Komisija vodi centralni register, v katerem so informacije, ki so objavljene v skladu s členoma 16(2) in (3), arhivirane in na voljo na spletu.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 19

Seznam davkov in pravilnik o delovanju

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20 v zvezi s posodobitvijo seznama davkov v skladu s Prilogo I in pravilnika o delovanju v skladu s Prilogo II, da ju spremeni z namenom upoštevanja novih okoliščin.

Člen 20

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov iz člena 19 se na Komisijo prenese za nedoločen čas od datuma iz člena 22.
3. Prenos pooblastila iz člena 19 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu prenehajo veljati pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne

učinkovati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njem določen. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegiran akt, sprejet na podlagi člena 19, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 21

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2017. Besedilo navedenih predpisov nemudoma sporočijo Komisiji.
Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 23

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu,

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Cilji
- 1.5. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic
- 1.7. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
 - 3.2.3. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
 - 3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog direktive Sveta o izboljšanju mehanizmov za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja v Evropski uniji

1.2. Zadevna področja v strukturi ABM/ABB⁹

14

14.03

1.3. Vrsta predloga/pobude

☒ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **nov ukrep na podlagi pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa**¹⁰.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **podaljšanje obstoječega ukrepa**.

☐ Predlog/pobuda se nanaša na **obstoječi ukrep, preusmerjen v novega**.

1.4. Cilji

1.4.1. Večletni strateški cilji Komisije, ki naj bi bili doseženi s predlogom/pobudo

Delovni program Komisije za leto 2015 kot eno od prednostnih nalog navaja pravičnejši pristop k obdavčevanju. Na tej podlagi je eno od povezanih področij za ukrepanje v delovnem programu Komisije za leto 2016 izboljšati mehanizem za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja.

1.4.2. Posamezni cilji in zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

Posamezni cilj št.

Izboljšanje uspešnosti in učinkovitosti sistema mehanizmov za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja na notranjem trgu z namenom zagotovitve učinkovitega reševanja sporov glede dvojnega obdavčevanja (glej oceno učinka, ki so jo v zvezi s predlogom pripravile službe Komisije).

Zadevne dejavnosti v strukturi ABM/ABB

ABB 3

⁹

ABM: upravljanje po dejavnostih, ABB: oblikovanje proračuna po dejavnostih.

¹⁰

Po členu 54(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

1.4.3. *Pričakovani rezultati in posledice*

Navedite, kakšne posledice naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Učinkovit mehanizem za reševanje sporov glede dvojnega obdavčevanja bo na splošno izboljšal poslovno okolje v EU ter spodbudil naložbe, rast in ustvarjanje delovnih mest. Zagotovil bo namreč večjo gotovost in predvidljivost za dejavnosti in podjetja in bo tako pomenil bolj stabilno in zanesljivo podlago za trgovinske in naložbene odločitve.

Davčni prihodki držav članic se bodo zaradi povečanja gospodarske dejavnosti in pobiranja davkov dolgoročno povečali. Dejanska odprava dvojnega obdavčevanja z učinkovitim reševanjem sporov bo izboljšala tudi raven izpolnjevanja mednarodnih obveznosti držav članic in zmanjšala njihove upravne stroške.

Splošno zaupanje javnosti, državljanov in davčnih zavezancev v pravičnost in zanesljivost davčnih sistemov se bo okrepilo.

1.4.4. *Kazalniki rezultatov in posledic*

Navedite, s katerimi kazalniki se bo spremljalo izvajanje predloga/pobude.

Kazalniki za spremljanje izvajanja so podrobno opisani v oceni učinka (oddelek 7).

1.5. **Utemeljitev predloga/pobude**

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno*

Zaščita podjetij pred negativnimi posledicami nerešenih primerov dvojnega in večkratnega obdavčevanja pri čezmejnem poslovanju.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja EU*

Zagotovitev doslednosti in preprečevanje neskladij s skupnimi pravili in postopki v vseh državah članicah. Razhajanja in vrzeli pri izvajanju s strani držav članic bi lahko ogrozili uspešnost celotnega projekta.

Dodana vrednost EU je v tem, da je za uspešno izboljšanje reševanja sporov potrebno enotno in usklajeno izvajanje. Poleg tega je treba v sedanjih razmerah globalnega boja proti izogibanju davkom in davčnim utajam te spore obravnavati dosledno. V povezavi s predlagano rešitvijo se bosta izboljšali učinkovitost in izvršljivost okvira EU za določanje transferencev cen.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

Svetu je bil že leta 1976 predložen predlog za odpravo dvojnega obdavčevanja v zvezi s prilagoditvijo prenosa dobička med povezanimi podjetji (arbitražni postopek). To je privedlo do podpisa Konvencije o odpravi dvojnega obdavčevanja v zvezi s prilagoditvijo dobička povezanih podjetij (90/436/EGS) v letu 1990.

1.5.4. *Skladnost in možnosti sinergij z drugimi ustreznimi instrumenti*

Ta predlog je del svežnja, ki vključuje več pobud. Zaradi vzporednega učinkovanja ukrepov iz tega svežnja in predlogov iz svežnja ukrepov za preglednost iz marca 2015 ter akcijskega načrta iz junija 2015 bi lahko nastali pozitivni učinki sinergij.

1.6. Trajanje ukrepa in finančnih posledic

☐ Časovno omejen(-a) predlog/pobuda:

- ☐ trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

☒ Časovno neomejen(-a) predlog/pobuda:

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma LLLL in LLLL,
- ki mu sledi izvajanje predloga/pobude v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja¹¹

☒ Neposredno upravljanje – Komisija

- ☒ z lastnimi službami, vključno z zaposlenimi v delegacijah Unije,
- ☐ prek izvajalskih agencij.

☐ Deljeno upravljanje z državami članicami.

☐ Posredno upravljanje s poverjanjem nalog izvrševanja proračuna:

- ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
- ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
- ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- ☐ organom iz členov 208 in 209 finančne uredbe,
- ☐ subjektom javnega prava,
- ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščen za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP v skladu z naslovom V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.
- *Pri navedbi več kot enega načina upravljanja je treba to natančneje obrazložiti v oddelku „opombe“.*

Opombe

Gre za zakonodajni predlog. Nekateri naloge Komisije v zvezi z upravljanjem in izvrševanjem proračuna se nanašajo na naslednje upravne naloge:

- upravljanje, vzpostavitev in vzdrževanje seznama neodvisnih oseb, ki jih imenujejo države članice,
- upravne naloge v zvezi z vidiki preglednosti predloga ter spodbujanjem izmenjave informacij med državami članicami,
- dejavnosti spremljanja.

¹¹ Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Brez

2.2. Upravljavski in kontrolni sistem

2.2.1. Ugotovljena tveganja

Brez

2.2.2. Podatki o vzpostavljenem sistemu notranje kontrole

Brez

2.2.3. Ocena stroškov in koristi kontrol ter ocena pričakovane stopnje tveganja napak

n. r.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe.

n. r.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka 1A Razdelek Konkurenčnost za rast in delovna mesta	dif./nedif ¹² .	držav Efte ¹³	držav kandidat ¹⁴	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	14.0301	dif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice – Jih ni.

Po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	Številka Brez	dif./nedif.	držav Efte	držav kandidat	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
	Brez		DA/NE	DA/NE	DA/NE	DA/NE

¹² dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

¹³ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

¹⁴ Države kandidatke in po potrebi potencialne države kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

[Ta oddelek bi bilo treba izpolniti s [preglednico o proračunskih podatkih upravne narave](#) (drugi dokument v prilogi k tej oceni finančnih posledic) in prenesti na CISNET za namene posvetovanj med službami.]

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	Številka	1A Razdelek Konkurenčnost za rast in delovna mesta
--	----------	--

GD <TAXUD>			Leto N ¹⁵	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
• Odobritve za poslovanje										
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1)	n. r.							
	plačila	(2)	n. r.							
Številka proračunske vrstice	obveznosti	(1a)								
	plačila	(2a)								
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov ¹⁶			n. r.							
Številka proračunske vrstice		(3)								
Odobritve za GD <TAXUD> SKUPAJ	obveznosti	=1+1a +3	n. r.							
	plačila	=2+2a +3	n. r.							

¹⁵ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

¹⁶ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanju programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	n. r.							
	plačila	(5)	n. r.							
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)	n. r.							
Odobritve iz RAZDELKA <...> večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	=4+ 6	n. r.							
	plačila	=5+ 6	n. r.							

Če ima predlog/pobuda posledice za več razdelkov:

• Odobritve za poslovanje SKUPAJ	obveznosti	(4)	n. r.							
	plačila	(5)	n. r.							
• Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev določenih programov, SKUPAJ		(6)	n. r.							
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 4 večletnega finančnega okvira SKUPAJ (referenčni znesek)	obveznosti	=4+ 6	n. r.							
	plačila	=5+ 6	n. r.							

Razdelek večletnega finančnega okvira	5	„Upravni odhodki“
--	----------	-------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
GD <TAXUD>									
• Človeški viri		0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	
• Drugi upravni odhodki		0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	
GD <....> SKUPAJ	odobritve	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	

Odobritve iz RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------	--

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto N ¹⁷	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			SKUPAJ
Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 5 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	
	plačila	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	

¹⁷ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje

- ☒ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- ☐ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije			Leto N		Leto N+1		Leto N+2		Leto N+3		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)						SKUPAJ	
	REALIZACIJE																	
	↓	vrsta ¹⁸	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ¹⁹ ...																		
– realizacija																		
– realizacija																		
– realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 1																		
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...																		
– realizacija																		
Seštevek za specifični cilj št. 2																		
STROŠKI SKUPAJ																		

¹⁸ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest...).

¹⁹ Kakor je opisan v točki 1.4.2. „Specifični cilji ...“.

3.2.3. Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve

3.2.3.1. Povzetek

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N ²⁰	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)	SKUPAJ
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	---	--------

RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	0,067	
Drugi upravni odhodki	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	0,030	
Seštevek za RAZDELEK 5 večletnega finančnega okvira	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	

Odobritve zunaj RAZDELKA 5²¹ večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 5 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	0,097	
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene upravljanju ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih

- ☐ Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- ☒ Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

²⁰ Leto N je leto začetka izvajanja predloga/pobude.

²¹ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanju programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
XX 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
XX 01 01 02 (delegacije)							
XX 01 05 01 (posredne raziskave)							
10 01 05 01 (neposredne raziskave)							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)²²							
XX 01 02 01 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)							
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)							
XX 01 04 yy ²³	– na sedežu						
	– na delegacijah						
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)							
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)							
Druge proračunske vrstice (navedite)							
SKUPAJ							

XX je zadevno področje ali naslov.

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerezporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v okviru postopka letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Usklajevanje in povezovanje z državami članicami za izvajanje zakonodajnega predloga. Naloge spremljanja.
Zunanji sodelavci	

²² PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

²³ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.4. Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom

- ☒ Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Pojasnite zahtevano spremembo ter navedite zadevne proračunske vrstice in ustrezne zneske.

- ☐ Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.
- V predlogu/pobudi je načrtovano sofinanciranje, kot je ocenjeno v nadaljevanju:

odobritve v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)			Skupaj
Navedite organ, ki bo sofinanciral predlog/pobudo	n. r.							
Sofinancirane odobritve SKUPAJ	n. r.							

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- ☒ Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- ☐ Predlog/pobuda ima naslednje finančne posledice:
 - ☐ za lastna sredstva,
 - ☐ za razne prihodke.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ²⁴						
		Leto N	Leto N+1	Leto N+2	Leto N+3	Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
Člen								

Za razne namenske prejemke navedite zadevne proračunske vrstice odhodkov.

n. r.

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

n. r.

²⁴

Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 25 % stroškov pobiranja.